

Tiểu Mai & Thân mẫu

Thăm Mẹ Ngày Đông

Con vào thăm Mẹ giữa ngày đông
Khẩu trang che mặt chẳng che lòng
Đàn chim chiu chít bên khung cửa
Ríu rít cười vui mặc gió đông!

Mẹ biết ngoài kia khắp nơi nơi
Thế giới này đây sắp rụng rời
Covid năm nay tung hoành quá
Ngăn chặn đường đi khắp muôn nơi.

Người người đối mặt khăn che mặt
Chẳng nhận ra nhau nở nụ cười
Năm nay cấm pháo không người tụ
Tết đến rồi đây Mẹ có vui?

Hãy tặng cho nhau một tấm lòng
Cùng nhau chung sức ráng đề phòng
Diệt con vi-rút qua mùa bệnh
Thế giới rồi đây được thông dong.

Để thấy được nhau nở nụ cười
Hãy nói cho nhau đẹp ý lời
Cuộc đời nhiều lắm bao năm nhỉ?
Chớ hơn thua, ganh ghét hại người.

Con nhớ lời Thầy thường căn dặn
Đừng đợi đi rồi mới tiếc thương
Nhìn Má lắng tai nghe chim hót
Hồn con tràn ngập bao vấn vương.

Con nhớ ngày xưa khi còn trẻ
Con cười ríu rít gọi: " Má ơi!"
Ngày nay, hạnh phúc vì còn Má
Âu yếm gọi hoài tiếng "Má ơi!"

Tiểu Mai

Giấc Mơ Của Má

*Giáng Sinh về đến Má vẫn ngồi
Bên cạnh cây thông dáng đơn côi
Nhớ năm nào đó bên con cháu
Lặng lẽ ngồi đây má ngậm ngùi.*

*Đã bao mùa lạnh qua rồi nhỉ?
Má chẳng còn ở mái nhà xưa?
Con cháu về chung vui tụ họp
Họ đã đi rồi, Má ngẩn ngơ!*

*Căn nhà chung má vẫn cứ chờ
Một mình một bóng thật bơ vơ
Năm nay Covid tung hoành quá
Ngăn cản cháu con... Má vẫn chờ.*

*Con đến rồi đây trong giấc mơ
Vội vã đưa tay Má muốn sờ
Con tôi sao thế? Sao che mặt?
Mở mắt ra rồi chỉ giấc mơ!*

Tiểu Mai

Vu Lan Nhớ Mẹ

Nhiều đêm nghe tiếng gọi của Mẹ.

Sáng nay con đã thu xếp để trở về quê nhà.

Một sự xúc cảm lan dài trong con; chỉ còn có 16 tiếng nữa thôi là con đã có mặt ở bên Mẹ. Con trở về đầu xóm nghèo nơi Ba Mẹ đã nuôi con cho đến ngày khôn lớn.

Một đàn em nhỏ trong xóm chạy ra và bu quanh con. Con chia cho các em nhỏ những quả táo; một két táo vòn vẹn mà con mang theo.

Nhìn xa xa, con thấy lối xóm bu quanh căn nhà nhỏ của mình Linh cảm như có điều gì không hay xảy đến, con chạy nhanh và rẽ vào đám đông bước vào căn nhà. Hai chiếc quan tài của Ba Mẹ nằm đó, con đứng sững! Tim con nát thành những mảnh vỡ. Cùng lúc đó, con lại nghe tiếng réo gọi của các con ... Mẹ ơi, con nhớ Mẹ! Chừng nào Mẹ về với con?

Như ngày đại... Thần thờ con chạy ra phi trường... Chiều xuống âm đạm... Giật mình con tỉnh dậy, thì ra đó chỉ là một giấc mơ...

Con nghe lòng thổn thức và rồi con chợt nhớ lời kinh Phật: “Trong lục đạo luân hồi, sữa Mẹ mà các Thầy thọ nhận còn nhiều hơn nước biển trong Đại Dương”.

Hôm nay nhân ngày Vu Lan, con xin được đọc lên bài thơ về Mẹ, như một món quà để dâng lên Mẹ, lên tất cả những người làm Mẹ:

Trước tượng Phật ngàn mắt ngàn tay
Mái Tam Quan vang dội tiếng chuông chiều

Mẹ lên chùa dâng hương ngày hội

Nhánh mầu đơn ai vừa đánh gãy

Tượng Phật bà ngàn mắt ngàn tay

Áo dài nâu thắt vạt, đôi vai

Tay mẹ chấp như đài hoa ngọc bút

Nghìn tay Phật ngọc ngà óng chuốt

Tỏa như vàng ánh nắng mặt trời

Trên đài sen ngàn mắt sáng ngời

Đều tụ lại trong ánh nhìn của Mẹ

Mẹ và Phật bên nhau lặng lẽ

Những bàn tay nói với bàn tay

Phải, nghìn tay này là của Mẹ đây

Tay cấy lúa lên những mùa xanh biếc

Tay bồng con ru lời tha thiết

Con lớn lên trong êm ấm bàn tay

Nghìn tay này là của Mẹ đây

Công việc một đời,

Mẹ làm xong tất cả

Những ngón đẹp như bút cây thon nhỏ

Một đời dầm trong đất, một đời

Phép nhiệm màu từ đáy Mẹ ơi!

Tay Phật tụ theo hình tay Mẹ

Mẹ và Phật bên nhau lặng lẽ

Những bàn tay nắm lấy bàn tay.

(Nguyễn Phan Hách)

Mẹ ơi! Mẹ có biết những giấc mơ về Mẹ, về những ngày còn ở quê nhà đã theo con suốt đời. Có những giấc mơ cứ lập đi lập lại trong con: con thấy gia đình mình chạy loạn, nhà cháy, con chạy theo đám đông và rồi con chợt nhận ra Mẹ không có bên

con; con chạy ngược trở lại về xóm nhà, lửa bốc cao ngàn ngút; con khóc và rồi con thấy Mẹ; Mẹ đã quay lại căn nhà để lấy theo những vật cần thiết mà quên cả hiểm nguy; run rẩy con ôm Mẹ và gục vào lòng Mẹ con òa khóc!

Mẹ của con đó, suốt đời chịu cực nhọc hy sinh vì chồng, vì con mà không quản thân gây yếu của mình...

Mẹ ơi! Con yêu Mẹ, vì Mẹ là Mẹ của con chỉ đơn giản vậy thôi. Con tìm thấy trong Mẹ hình ảnh Đức Phật Quán Âm như bài thơ trên con vừa đọc. Cứ mỗi lần Vu Lan về hay ngày giỗ Mẹ, con thường đọc kinh Đại Báo Phụ Mẫu Trọng Ân trong đó Đức Phật đã nêu ra 10 công đức sâu dày của người mẹ:

- 1) Chín tháng cưu mang khó nhọc
- 2) Sợ hãi đau đớn khi sanh
- 3) Nuôi con cam đành cực khổ
- 4) Nuốt cay, mớm ngọt cho con
- 5) Chịu ướt, nhường ráo con nằm
- 6) Nhai cơm bú mớm cho con
- 7) Vui giặt đồ dơ cho con
- 8) Thương nhớ khi con xa nhà
- 9) Có thể tạo tội vì con
- 10) Nhịn đói cho con được no.

Giờ con cũng đã là người mẹ nên con đã cảm nhận được những lời Đức Phật dạy, mà ngày xưa còn bé theo Mẹ lên chùa cứ mỗi lần tụng kinh là con buồn, con sợ mất Mẹ. Khi đó con chưa thấu hiểu được những nhọc nhằn, chịu đựng mà Mẹ đã cho chúng con, con chỉ biết một điều duy nhất là con muốn được sống hoài cùng Mẹ, cùng Ba.

Hằng đêm nhìn lên bầu trời đầy sao, con khẩn nguyện Mười Phương Chư Phật cho Ba Mẹ sống với con đến 100 tuổi. Tuổi nhỏ con nào biết 100 tuổi rồi cũng qua như một giấc mơ...

Mẹ kính thương, khi con sanh đưa con đầu, con không thấy sợ hãi mà chỉ thấy nỗi vui mừng, cảm động. Con cảm nhận được đây là nguồn sống, là sự an ủi cho con. Cô mẹ để đưa bé nằm áp vào lòng ngực của con. Hai dòng nước mắt của con tuôn chảy... Lời ru và gương mặt dịu hiền của Mẹ lại hiện ra

trong con “*A ơi, a ơi, con tôi buồn ngủ buồn nghe, buồn ăn cơm nếp, cháo kê thịt gà...*” Con nhớ tới công ơn Mẹ đã nuôi dưỡng sanh thành, nhẹ nhẹ con xoa trên lưng mỏng manh, nhỏ bé của cháu ngoại Mẹ; bàn tay Mẹ ngày nào đó xoa lưng cho con trong những buổi trưa hè nắng gắt ru con ngủ, giơ tay con tiếp nôi tay Mẹ, truyền hơi ấm tình thương của Mẹ cho con con... “Mẹ có con, con có Mẹ, Mẹ ơi!”

Cuộn phim ngày xưa hiện ra trước mặt. Mẹ cầm tay con dắt đến trường. Con nhớ hoài hình ảnh, trời mưa, mưa thật lớn. Mẹ đón con rồi hai mẹ con cùng trú mưa ăn bánh bèo. Con nhoẻn cười với Mẹ. Mẹ nhìn con tình thương tràn đầy, ước mong sao con có một cuộc đời tươi đẹp, công thành danh toại... Mẹ ơi! Cháu của Mẹ, dòng máu của Mẹ đang tiếp nối... Hạt giống của tình thương, của sự chất phác từ nơi Mẹ. Con mong ước một điều là các cháu của Mẹ có một tấm lòng nhân ái, biết chia sẻ những khổ đau của một kiếp con người, biết dâng niềm vui cho sự sống. Mẹ ơi! Con tin chắc hạt giống lành sẽ nối tiếp mãi từ nơi Mẹ...

Con còn nhớ năm 1982, thời gian đó quê hương mình quá nghèo khổ, người dân đói ăn khát uống, thuốc men thiếu thốn mà Mẹ lại bị xuất huyết bao tử rất nặng. Mẹ nằm nhà thương Saint Paul, bị tiếp máu không đúng loại. Con cung thỉnh quý thầy về nhà cúng trai Tăng cầu cho Mẹ hết bệnh.

Nhiệm màu thay, có một vị bác sĩ cấp tốc qua bệnh viện Bình Dân để lọc máu ra và cho máu khác vào. Mẹ khỏe lại, vui sống với chúng con. Ân của quý Thầy, của vị bác sĩ đó con suốt đời không bao giờ quên. Hằng đêm con thường khấn nguyện trước ngôi Tam Bảo:

- Con nguyện dứt bỏ các điều xấu ác.
- Con nguyện đời đời kiếp kiếp tu hạnh lành, và làm tất cả việc lành.
- Con nguyện đời đời kiếp kiếp khi thấy những ai khổ đau lâm nạn, con xin đem hết khả năng con ra mà giúp đỡ cho họ.

Mẹ ơi! Giờ này mùa Vu Lan nơi xứ lạ quê người, con nhớ về Mẹ. Với con mỗi ngày, mỗi phút đều là Vu Lan. Mẹ nghe con hát cho những người con thiếu hình bóng mẹ trong cuộc

đòi nha Mẹ: “*Hôm nay thu về, nghe lòng bâng khuâng tái tê, chân vương lá vàng chìm sâu trắng Vu Lan về. Mẹ hiền ơi! hoa hồng đã úa tàn rồi. Màu hoa xinh tươi nhất đời, con tìm hình bóng nơi đâu? Lạc loài đây chỉ còn màu hoa trắng này, suốt đời trên thân áo con. Nhìn màu hoa nghe lòng nhung nhớ ngập tràn, tuổi vui trôi xuôi về ngàn, Mẹ ơi suốt đời lia tan. Thu nay con về, giữa mùa Vu Lan nắng vui, bâng khuâng giữa ngàn cành hoa tươi xinh nhất đời. Chiều dần trôi âm thầm xa xót nhiều rồi, ngày xưa yêu thương mất rồi, bây giờ tìm kiếm nơi đâu. Và chiều nay con về tìm đâu dáng Mẹ, nhắc thăm niềm xa xót về, nghe mùa thu chết đâu đây. Từng hồi chuông ngân dài đêm vắng bàng hoàng. Lòng con xót xa ngập tràn, hoàng hôn lắng sâu chìm tan...*”

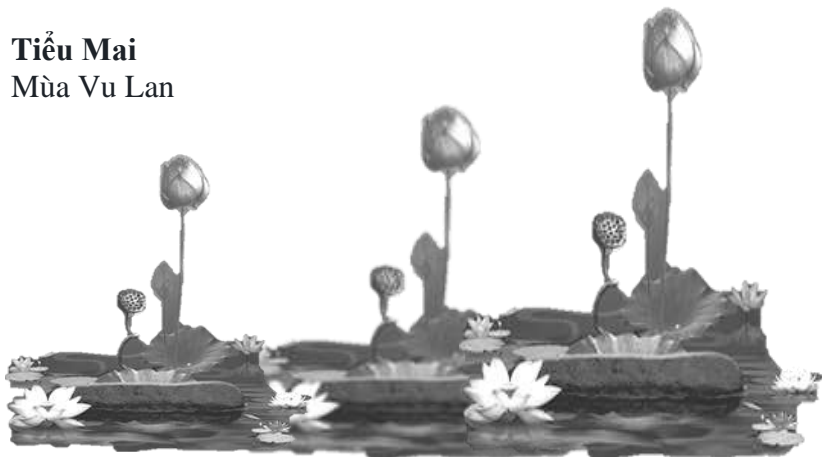
(Trích bài hát **Màu Hoa Tưởng Niệm** của Hòa Thượng Thích Tín Đạo, bút hiệu Ngân Thanh)

Mẹ ơi! Hình ảnh Vu Lan nơi quê nhà lại hiện về với con sau mùa Tụ Tứ. Mọi người đều vui mừng trong ngày thắng hội. Con nghe như tiếng vui cười từ các cửa ngục được mở, tất cả đều thánh thiện, đều hiền hòa, các loài quỷ đói đều được ấm no. Tất cả đều an bình, không còn chiến tranh và thù hận... Con xin được dâng lòng thành kính lên đến Thân Mẫu Đức Mục Kiền Liên.

Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền Liên Bồ Tát Ma Ha Tát tác đại chứng minh.

Tiểu Mai

Mùa Vu Lan

Nỗi Niềm Của Má

Mới ngày nào còn trẻ
Nay Má đã chín hai
Tuổi già lưng còm cõi
Thả gánh nặng bờ vai.
Nhưng Má vẫn u hoài
Tuổi đời chóng trôi thai

Má ngồi đây tĩnh lặng
Mái nhà chung qua ngày.

Đàn con Má tiếp nối
Sống đời sống đã qua
Của Má ngày nào đó
Giáng Sinh giờ đã xa.

Con nào đâu có biết
Má ngậm ngùi xót xa
Thương cho Má già yếu
Rồi một đời cũng qua!

Đức Phật xưa từng dạy
"Trong biển khổ luân hồi
Sữa nào thay sữa Mẹ"
Một đời lo đắp bồi!

Tiểu Mai

